

Colegiul Național "Mihai Viteazul" Guvernul Elevilor

B-dul Pache Protopopescu Nr. 62, Sector 2, București

Bold

Ne legăm, oare, la cap fără să ne doară cu acest guvern al elevilor, căruia lumea îi atribuie generosul calificativ de... „frecție la picior de lemn”? În fond, guvernul elevilor nu dă note, nu motivează absențe, nu face teme și mai ales nu oferă nici un fel de pregătite pentru bac sau facultate. Unde îți e oare capul când candidezi pentru poziția de președinte? Chiar nu ai altceva mai bun de făcut?

În opinia mea, a avea un guvern al liceenilor reprezintă în România o incongruență culturală de fond. Învățământul nostru nu a învățat încă să promoveze în mediul școlar, prin oamenii săi (elevi, profesori și părinți), valori precum **Democrația** și **Implicarea activă** în viața **comunității**. Ca o paranteză, se știe că toate companiile mari și școlile de elită ale globului își poartă expuse pe pereți... misiunea, viziunea și valorile! De ce nu ne-ar servi și nouă aceste instituții drept modele, fie și numai la nivel de simplă „expunere”? „Mihai Viteazul” are, așadar, un guvern care funcționează, ceea ce îi oferă din start un loc privilegiat printre liceele bucureștene. Se pune, acum, problema ca acest organism să inverseze raportul formă – fond. Pentru a o face trebuie să conștientizăm (noi, toți cei 1300 de elevi și cei 100 de profesori!) semnificația reală a unui guvern format pe baze democratice.

Un liceu este în primul rând reprezentat de elevii săi iar un guvern al elevilor reprezintă primordial elevii. Mai mult, guvernul elevilor trăiește prin oamenii care îl constituie, prin rezultatele și absențele lor, prin conduita lor, prin imaginea lor și prin valorile după care ei se ghidează. În anii trecuți, ca și acum, de altfel, au fost persoane în liceu care meritau să facă parte din guvern și nu au făcut, după cum unii dintre cei 17 „aleși ai poporului” nu au fost întotdeauna cei mai potriviți pentru răspunderea încredințată. Așadar, guvernul nostru este atât de relevant sau de irelevant, de tare sau de slab, de responsabil sau de iresponsabil după cum îl promovăm, percepem și mai ales **alcătuim** noi, elevi și profesori deopotrivă!

În ceea ce mă privește, eu am pornit atunci, în toamnă, la drum având ca țintă crearea **profilului profesorului CNMV-ist**, așa cum este el perceput de către noi, elevii. Am decis să intru în guvern și am fost ales președinte cu angajamentul de a pune în practică acest proiect pe care eu îl consider cel mai important din acest an. Guvernul va construi, în acest sens, un formular standard care va conține șase criterii, pe baza cărora elevii vor acorda votul. În urma prelucrării rezultatelor, guvernul va afișa pe de o parte profilul profesorului CNMV-ist, iar pe de alta va desemna profesorul anului școlar 2004 – 2005.

De ce? Acest exercițiu presupune în primul rând **onestitate**, **responsabilitate** și **implicare** atât din partea elevilor, cât și a profesorilor. Suntem sau nu sinceri cu noi înșine? Mai mult, anul acesta „Școala pe dos” a avut ca temă generală imaginea. Avem ocazia, așadar, să ne analizăm încă o dată, să ne privim obiectiv și să aflăm cine suntem de fapt noi. Noi, **Echipa Mishu**, profesori și elevi, olimpici, jucători de fotbal și baschet, actori, petrecăreți și lideri. **Curajul** și **încrederea reciprocă**, **echipa**, **sinceritatea** și **asumarea propriilor percepții**. Prin „profesorul anului” putem „da jos” unele dintre valorile expuse pe pereții noștri, pentru a ni le integra în conștiință. De ce n-am face-o?

Vladimir Staș, Președintele Guvernului Elevilor